

ஐயோக்கியம் விசுவாசிகளோ, கண்ணை மூடிக் கொண்டு வழிபடும் போது தாம் தோற்கவில்லை என்று கருதுகின்றனர். அது அவர்களின் வறியமையான வரட்டு நம்பிக்கை தான். வறிய சிலரோ புலிகள் சிலையும் பாதை இன்னமும் சரியானது என்கின்றனர். எந்த சூயவிமர்சனத்துக்கும் புலிகள் உள்ளாகத் தவேயையில்லை என்கின்றனர்.

எல்லாம் சரியாக உள்ளதாக வரட்டுத் தனமாக கற்றுமுனைகின்றனர்.

புலிகள் தோற்று வருகின்றனர் என்று நாம் கருதுவதை, துரோகமாக, எட்டப்பட்ட தனமாக வழமையோல் காட்டுகின்றனர். இது எப்படி தோற்காமல் முன்னேறுகின்றது என்று அவர்களால், காட்ட முடியாதுள்ளது. புலிகள் எதைத் தான், தமிழ் மக்களுக்கு பற்றித் தருவார்கள் எனக் கட்ட அவர்களால் கற்ற முடிவதில்லை.

இப்படிப்பட்ட புலிப்போராட்டம் பல பத்தாயிரம் மக்களின் மனித உயிர்களை காவா கொண்டது. போராட்டத்தின் பெயரில், இரண்டு பத்தாயிரம் இளமையும் துடிப்பும் தியாக உணர்வும் கொண்டவர்களை பெயரில் பலியிட்டுள்ளனர். புலியுடன் முரண்பட்டதால் இதயேளவா எண்ணிக்கை கொண்ட துடிப்பும் ஆர்வமும் தியாக உணர்வும் கொண்டவர்களை துரோகிகள் என்று முத்திரை குத்தி கொன்றனர்.

இப்படி ஒரு சமீப கமே புலியின் சொந்த நலன் சார் அரசியலுக்குள்ளான மதிப்பீட்டுக்குள்ளாகியது. துரோகி அல்லது தியாகி என்ற அரசியல் வரையறைக்குள் அனாதையையும் வரட்டுத் தனமாக உள்ளடக்கினர். அதற்குள் தான் அவர்கள் போராட்டம் நடத்தினர். புலிகளின் குறுகிய அறிவுக்கு ஏற்ப, அவை மிக எளிய அரசியல் சமன்பாடாகியது. இப்படி அதன் அரசியலே குறுகிப்போனது.

இதுவே சமீக எதாஹத்தமாகியது. மக்கள் தப்பியோடாதவாறான பாலிகளின் பாஸ் மற்றும் தடவைகள் இதை தடுத்து நிறுத்திவிடவில்லை.

தப்பியோட முன்னைத் தவர்கள் கதியோ, தமது பொருளாதார வாழ்வையே இழந்தனர். கொழும்பு என்பது சுயமாக வாழமுடியாத எல்லைக்குள் பொருளாதார சூழலைக் கொள் மக்களை அன்னியமாக்கியது. வாழ வழியற்று அதை தடையவர்கள், அரசு காலிக் குழுகளின் வலையில் இலகுவாக சிக்கிக்கொள்ளத் தொடங்கினர். இப்படி பாலிகள் போராட்டம், எதிரியை பலப்படுத்தும் வகையில் மக்கள் விரோதத்தை அரசியலாக்கியது. இப்படி வரலாற்றில் நம்ப முடியாத ஒன்று தான், நம்பும்படியாக நடந்தது.

இப்படி பாலிகள் தம்மைச் சுற்றி, சதா எதிரியை உற்பத்தி செய்தனர். நம்பமுடியாத வகைத்தில் அது படுகியது. அது பல தளம் கொண்ட, பல முனைப்புக் கொண்ட ஒன்றாகியது. உண்மையில் அவர்களாக அதில் ஓடிச் சென்றது கிடையாது. மாறாக பாலிகள் தான் எதிரியை பலப்படுத்தும்படி, தமது பாசிசத்தை சமீகம் மீது நிறுவினர். இப்படி தம்மைத் தாம் குறுக்கி வந்தனர்.

இப்படி பாலிப் போராட்டம் என்பது ஆக்கத்துக்கு பதில், அழிவைக் கொண்ட ஒன்றாக மாறியது. புதிது புதிதாக எதிரியை உற்பத்தி செய்யும் போராட்டம் தான், பாலித் தசீயமாகியது. சமீகத்தின் பல்வற்றுக் கருகளை உண்மையான தமிழ் தசீயமாக்க அதனால் முடியவில்லை. மாறாக தமிழ் தசீயத்துக்கு பதில், பாலித் தசீயத்தை வதைத்த, ஒரு குறும் கும்பலாகவே சீரழிந்து வந்தனர். அது தனக்குள் தானே ஒரு கிணற்றுத் தவளையாக முடங்கிக் கொண்டது. பரந்து விரிந்த மனித சமீகத்துடன் எப்படி இணைவது என்பதை, அதனால் நினைத்துக் கட்ட பார்க்க முடியவில்லை. அந்தளவுக்கு அதன் அரசியல் குறுகியது.

அவர்கள் தமது குறுகிய புலி அரசியலகைக் கொண்டு, ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் கட்டத்தை மலேமும் ஓடுக்கினர். இப்படி உண்மையான தசேயத்துக்கு தலமை தாங்க வணேட்டிய புரட்சிகரமான மக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். இப்படி தசேயத்துக்கு தலமை தாங்கும் தகுதியை புலிகள் இழந்தனர். புலிகளின் இராணுவ பொம்மைகளின் ஆட்சியை, மொத்த மக்கள் மலே திணித்தனர். அனாதையும் இராணுவ வகைப்பட்ட இராணுவ ஆட்சியாகியது. தமிழ்த் தசேயப் போராட்டத்தின் நியாயமான தன்மை என்பது, இராணுவத் தன்மையாகி, அதையே அது மறுக்கத் தொடங்கியது. ஒரு இராணுவ சீனியம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் மலேமும் மலேமும் ஆழமாக ஓடுக்கப்பட்டனர். சமீக உள் முரண்பாடுகளான ஓடுக்குமுறை ஒருபுறம். அதன் மலே சிங்கள பரேினவாத ஓடுக்குமுறை மறுபுறம். புலிகள் ஓடுக்குமுறை, மக்கள் தமது வாழ்வையே தாங்கிக் கொள்ளமுடியாத அவலமான வாழ்வுக்குள் வீழ்ந்தனர். சமீகம் தப்பிப் பிழைக்க வணேட்டிய அவல நிலை ஏற்பட்டது.

புலிகள் இதை எதிரியின் நடவடிக்கையாக மூத்திரை கூத்தினர். இப்படி புலிகள் அரசியல் என்பது குறுகிவந்தது. தன்னையையப்படுத்த, சமீகத்தில் எதிரியை உற்பத்தி செய்வதே புலி அரசியலாகியது. சமீக முரண்பாடுகளையே புலிகள் தமது எதிரிக் குரிய அடையாளமாக கினர். தமது எதிரிகளின் அடையாளம், இந்த முரண்பாடுகளினான அடையாளமாக மாற்றினர். இப்படி தமிழ் மக்களின் எதிரிகள் என்று, ஆயிரமாயிரமாக புலிகள் உருவாக்கினர். இப்படி சமீகமே புலிக் கு எதிராக மாறியது. தமிழ்த் தசேயமே புலிக் கு எதிராக மாறியது. தமிழ் மக்களின் அரசியல் உரிமைகளை மறுத்து, புலி உரிமையை அதனிடத்தில் திணித்துவிட்டனர். இதை கண்காணிக்க மக்கள் மலே வன்முறையை ஏவினர்.

உண்மையில் இப்படி தமிழ்ச் சமீகம் சொல்லவும் மலெல்லவும் முடியாத பாரிய

---

11 / 15

12 / 15

மக்களுக்கு வகைக்கும் அரசியல் தீர்வை அல்லவா அவர்கள் கோரியிருக்க வேண்டும். இது கட்ட தரெயாமல் புவிகள் அரசியல் நடத்தினர். இப்படி புலி அரசியல் பரேனவாத அரசை பாதுகாக்கும் அரசியலாகிப் போனது. தமிழ் மக்களின் அரசியல் உரிமையை மறக்கும் புவிகள், எப்படி அதை அரசிடம் கோருவர் என்பதே இங்கு நிதர்சனமாகியது.

இந்தியாவை நிர்ப்பந்திக்கும் வகையில், இந்தியா வாலாட்டாத வகையிலும், இந்திய மாநிலங்களுக்கு குற்றைத் ததையும் நாம் பசே முடியாது என்று அழகாகவும் ஆணித் தரமாகவும் இராஜதந்திரமாகவும் கற்றியிருக்க முடியும். இப்படி உலகை வலுவதற்கு எத்தனையோ இராஜதந்திர அரசியல் வழிகள் இருந்தது. எல்லாவற்றையும் புவிகள் நாசமாக கினர்.

எங்கும் எதிலும் இருட்டது. தமிழ் மக்கள் வளிச்சத்தைப் பார்க்க எந்த வழியுமில்லை. இந்த நிலை தொடர்ந்தால், இன்னும் புத்து வருடத்தில் தமிழ் மக்கள் எம்மண்ணில் வாழ்ந்தார்கள் என்று சொல்லும் வகையில் எதுவும் எஞ்சாது. தமிழ் இனமே இன்று குறுகி சிறுத்துவிட்டது. இலங்கையில் இரண்டாவது பெரிய இனம், நாலாவது சிறிய இனமாக எப்போதே மாறிவிட்டது. மக்கள் சொந்த வாழ்வைத் துறந்தோடுகின்றனர். தமிழ் மக்கள் அங்கு வாழ்வதற்காக இருக்கமாட்டார்கள் என்ற நிலைக்கு, புவிகள் தமிழ் மக்களின் வாழ்வுக்கான சமூகத்தை அழித்துவிட்டனர்.

புவிகள் பாராட்டும் தோற்றுப் போவது இப்படித் தான். எங்கும் எதிலும் தோல்வி. அவர்களே வாழ்வதை, இராணுவ சாகசங்கள் கட்ட பெரும் தோல்வியில் முடிகின்றது. மீள்வதற்கான மீட்சிக்கான பாதை கிடையாது. சூயவிமர்சனம் என்ற மீள்வதற்கான பாதையை, எல்லாம் சரியாக சிறப்பாக நடப்பதாக நம்பும் கொங்கிரீட்டைப் போட்டு அடத்தது வதைத்துள்ளனர்.

இப்படி கடந்து வந்த வரலாறு எங்கும் பாரிய மனித விரோதத்துடன் அரங்கேறியது. மனித விரோதமல்லாத எதையும், அவர்கள் உருவாக்கியது கிடையாது. தமிழத் தசிய விடுதலைப் போராட்டம் மக்களுடையது என்பதையே மறுத்தனர். அனாதையையும் புலியாக்கி, புலிப் போராட்டமாகி குறுக்கினர். வறும் வரட்டுத் தனமான நம்பிக்கையைக் கொண்டு, உயிராற்றல் உள்ளவற்றை கருக்கினர். குறுகி குறுகி, வன்னிக்குள் முடங்கிய நிலைக்குள் சன்றிவிட்டனர்.

அங்கு வாழ்ந்த மக்களை தப்பியோடாத வண்ணம் சிறைப்பிடித்தனர். தம்மைச் சுற்றி தமது பாதுகாப்புக்காக அவர்களை நிறுத்தியுள்ளனர். மக்கள் வளியோடு வண்ணம், ஒரு திறந்த வளிச் சிறையில் மக்களை அடத்தாள்ளனர். புலிகள் தமது குறுகிய வட்டத்தை சுற்றி நடக்கின்றனர். அவர்களுக்கு மனித கடியங்களாகவே வன்னி மக்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர்.

இப்படி வன்னியில் ஒரு லட்சம் மக்கள் புலிகளால் சிறைவகைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களை பலாத்காரமாக ஆயுதபாணியாக்குகின்றனர். இந்த மக்களைக் கொண்டு தான், மீட்சிக்கான புலிகளின் இறுதி தற்கொலைக்கு ஒப்பான தமது தாக்குதலை நடத்த முன்கின்றனர்.

ஆனால் புலிகளின் ஆயுதம் ஏந்திய படையிரிவும், அவர்களால் கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட மக்களின் உளவியல் என்பதும், போராடும் ஆற்றலை இழந்துவிட்டது. யுத்தத்தை விரும்பாத மக்கள் முன், யுத்தம் வலிந்து திணிக்கப்படுகின்றது. இது எண்ணிக்கையற்ற மனித இழப்பையும், தமிழ் தாய்மையையுமே தொப்புவர் கொடியுடன் அறுத்தெறிக்கின்றது. மனித அவலமும், மனிதத் துயரமும், வன்னி மலே கவிழ்ந்து கிடக்கின்றது. மனித வாழ்வே பிணமாகி நாற, மக்கள் நடப்பிணமாகி விட்டனர். தாம் எதற்கு உயிரோடு வாழ்கின்றோம், ஏன் வாழ்கின்றோம் என்று திரியாத ஒரு நரக வாழ்க்கை.

15 / 15